

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Evangelium Vnicvm Domini Nostri Iesv Christi

Riccioli, Giovanni Battista

Bononiae, 1667

Monita ad Lectorem pro vsu Euangelij huius, & intentione Authoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70945](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70945)

de
Obe-
64
u. 6
mili-
us 2.
2. 67
mini
Cor-
Deo

MONIT^IA

AD LECTOREM

Pro usu Euangelij huius, &
intentione Authoris.

VIT Sanctissimo Pa-
triarchæ nostro Igna-
tio in votis, teste P.
Natali, vt nostri præ-
sertim Scholastici, Vi-
tam Domini N. I E S V Christi,
ex Euangelijs depromptam, eli-
gerent pro materia ad meditan-
dum. Neque enim ex vlllo alio
fonte hauriri potest tam syncera,
tam salubris, tam limpida, tam
copiosa, tam dulcis vena aquæ
salientis in vitam æternam, imò
nec tam necessaria: si quidem
Apostolus ad Hebræos scribens,
cum Caput primum sic exorsus
esset: *Multifariam, multisque modis*
olim Deus loquens patribus in Pro-
A phe-

phetis : nouissimè diebus istis locutus est nobis in Filio ; postea Capite secundo ita conclusit : Propter abundantius oportet obseruare nos ea , quæ audiimus , nè fortè peresfluamus , &c. At optanti meditari facta , & dicta Saluatoris nostri ex ipsismet Euangelistarum verbis deprompta , nec pauca , nec inparua sese offerunt difficultates.

I. Prima difficultas est Festorum , ac Feriarum dispositio in Calendario Ecclesiastico ; tempus enim inter Natiuitatem Domini , & Resurrectionem , etiam quando Pascha incidit in extremum terminum , qui est dies 25. Aprilis ; non excedit dies 112. intra quos minimè arctari possunt gesta , & dicta Saluatoris ab Euangelistis tradita , ita vt singulis diebus vnicam horam deputando Meditationi eorum , digeri possit animo , & mentaliter concoqui tanta materia . Idcirco necessarium est interrumpere seriem

ocutus ita Domini, vt præcipua mysteria
 ite se illis temporibus meditemur, qui-
 pteretibus ab Ecclesia celebrantur.
 re nos Quod congruentius fiet si ab ini-
 peref- tio Aduentus, vel à die prima
 ditari Decembris meditari incipiamus,
 nostri, quæ apparatus Conceptionis
 i ver- DEIPARÆ, & Aduentus Do-
 , nec mini eiusque infantiam, pueri-
 ates. tiam, baptismum, tentationem,
 festo- & initium prædicationis concer-
 o in- nunt, progrediendo vsque ad Do-
 tem- minicam Septuagesimæ exclusi-
 i Do- uè, quæ nec citius quam die 18.
 tiam Ianuarij, nec tardiùs quàm die 21.
 xtre- Februarij potest contingere; at-
 s 25- que adeò à die 1. Decembris in-
 2. in- clusiuè, ad Septuagesimam exclu-
 ssum- siuè, non intercedunt dies, ac Me-
 uan- ditationes pauciores quàm 48.
 die- nec plures quàm 82. A Domini-
 ndo- ca verò Septuagesimæ inchoan-
 ossit- da erit posterior illa pars vitæ
 oqui- Saluatoris, vnde occasio proxi-
 effa- ma extitit Passionis Dominicæ,
 Vi- & coniurationis Iudæorum de-
 ra

4
morte inferendâ illi, qui erat vita
hominum, & lux Mundi; nempe
à suscitacione Lazari, inde enim
vsq; ad octauam Festi Corporis
Christi sunt dies 130. pro quibus
ex Euangelio, & Actibus Apo-
stolorum decerpimus Medita-
tiones 105. pro reliquis autem
ex ipsa Sacra Scriptura concin-
nauimus Meditationes 9. de æter-
na felicitate Sãctorum ab Ascen-
sione Domini ad Pentecostem
& 4. de donis principalibus in-
Ecclesiam Diuinitus effusis à fe-
ria 3. Pentecostes, & 4. de San-
ctis. Trinitate, & tribus Personis
Diuinis singillatim à Dominica
Trinitatis inchoandas, & tandem
8. de Sanctissima Eucharistia
que ad Octauam Corporis Chri-
sti inclusiue. Postremò ab Octa-
ua Corporis Christi exclusiue
resumenda est reliqua Vita Sal-
uatoris inde, vbi Dominica Sep-
tuagesimæ fuit interrupta. Cum
autem ab Octaua Corporis Chri-
sti

t vita
 empe
 enim
 port
 uibu
 Apo
 edita
 tem
 ncin
 æter
 scen
 em
 s in
 à fe
 San
 soni
 nica
 nden
 a vi
 Chri
 Octa
 siuè
 Sal
 Sep
 Cum
 Chri
 sti

fti exclusiuè ad diem primam
 Decembris intercedant, vt sum-
 mum dies 186. & vt minimum
 152. satius duximus reliquum
 historiæ Euangelicæ, quod est in-
 ter Tentationem Domini in de-
 serto, & suscitationem Lazari re-
 stringere ad Meditationes 139.
 vt reliqui dies 47. supersint pro
 Exercitijs Spiritualibus, & pro
 Meditandis Beneficijs, & Attri-
 butis Diuinis, aut miserijs huius
 vitæ, & mundi vanitate, breuita-
 te, &c. aut alijs similibus, pro cu-
 iusq; deuotione, & propensione.
 Duo insuper monita videntur
 addenda. Primum est, vt illis die-
 bus, quibus ab Ecclesia celebran-
 tur aliqua Festa, quorum Medi-
 tationes ex Euangelio, vel Acti-
 bus Apostolorum non assignauim-
 us, altera hora, vel semihora
 illis meditandis supererogetur.
 Secundum est, vt tempore infir-
 mitatis corporalis amicus aliquis
 leniter, ac sedatè recitet nobis

Meditationis eo die assignatae
 verba, nisi secus iudicauerit Su-
 perior, aut Confessarius noster.
 Haecenus de prima difficultate.

II. Secunda difficultas est di-
 uersitas Ordinis seruati ab Euan-
 gelistis in narrandis factis, ac di-
 ctis Saluatoris Nostri, praesertim
 post Baptismum eius, usque ad
 Passionem, in quam tanquam in
 Mare, quatuor haec Paradisi flu-
 mina post aquarum diuortia ita
 confluunt, vt eodem penè ordi-
 ne illam repraesentent. Hinc orta
 est grauissima controuersia de
 numero Annorum Praedicationis
 Christi Domini, & Pascha-
 tum interea celebratorum; sed
 hanc controuersiam Nos tomo
 Chronologiae Reformatae, quan-
 ta potuimus diligentia discussi-
 mus toto ferè Libro VIII. & Ca-
 pite 7. Conclufimus probabilius
 esse inter Baptismum Christi, &
 Resurrectionem eiusdem qua-
 tuor Paschata, & tres solidos an-
 nos,

nos, cum paucis mensibus inter-
 cessisse. Deinde Capite 15. ex-
 hibuimus Chronologicam Syn-
 taxim Historiæ Euangelicæ, tri-
 bus diuersis vitæ nostræ annis
 multiplici collatione, ac studio
 constructam, cum non possemus
 iustis de causis omninò acquie-
 scere illi toti syntaxi, quam sup-
 peditarant nobis S. Augustinus
 de consensu Euangelistarum, aut
 Iansenius in Concordia Euange-
 lica, aut Baronius, & Salianus in
 suis Annalibus, aut Barradius,
 Maldonatus, Bartholomeus Ric-
 cius, vel Cornelius à Lapide in-
 scriptis super Euangelia, aut no-
 uissimè Gerardus Ioannes Vof-
 sius in Harmonia Euangelica:
 Qui tamen in multis nobis mul-
 tum luminis prætulerunt. Hæc
 tamen diuersitas Meditari volen-
 tem, vt affectus in Deum exci-
 tet, moresque suos ad normam
 Euangelij cōponat; potiùs, quàm
 intellectum curiosa veræ rerum

gestarum seriei inquisitione instruat, non debet anxium habere, aut distractum; sed acquiescere poterit interim illi ordini, quem elegimus.

III. Difficultas est apparens repugnantia, quæ inter Euangelistas cernitur in gestis, verbisque Saluatoris enarrandis; sed ut post S. Augustinum libro de consensu Euangelistarum, alij multi prudenter aduerterunt, nulla est, nec esse potuit vera inter eos repugnantia; cuiusmodi non est, si quod vnus refert, alius tacet, neque enim propterea illud negat, aut quod sæpius factum, vel pluribus personis dictum est; aliquis attendens ad principalius referat, tanquam factum semel, aut vnus dictum, aut si quis post vnum factum refert aliud immediate, etiam si aliquid aliud factum intermediarit, quod prætermisum est, aut si occasione similitudinis factorum, dictorumue, alia simi-
lia,

lia, vel affinia narrantur immediate post, etiam si non tunc, sed aliàs facta, vel dicta fuerint, aut si qui per alium fecit, per seipsum fecisse ab alio narratur anticipando, vel postponendo per anachronismum, aut si pluribus personis cum Christo loquentibus, & diuersis formulis loquendi utentibus, vnus Euangelistarum vnā, alter alteram formulam refert. Ideòque in Euangelistis S. Augustinus l. 2. de Consensu c. 19. illud agnouit: *Vel prætermissa, tunc recordantur, vel posterioriùs facta præoccupant.* Qui libro quoque 1. dixerat: *Marcus velut pedisequus, ac breuiator Matthæi, &c. Cum solo Ioanne nihil dixit; solus ipse per pauca; cum solo Luca, pauciora; cum Matthæo verò plurima.* Præcipuas tamen repugnantias apparentes in textu Euangelico repertas, breuissima distinctione conciliabimus, ne quid moræ hinc, aut perplexitatis Me-

10
ditationis tranquillitatem per-
turbet.

IV. Quarta difficultas est di-
stractio animi, & dispendium
temporis in præparandis punctis
Meditationis, quando eadem hi-
storia narratur à pluribus Euan-
gelistis, cum aliqua diuersitate
non contemnenda, & tamen illa
pars historiæ restringenda est ad
vnam horam, nec vacat, aut pla-
cet toties seorsim illam meditan-
do repetere, quot sunt Euangeli-
stæ, qui eam referunt. Ad hanc
difficultatem tollendam deside-
raui olim, vt præter vestem Do-
mini in quatuor partes à militi-
bus diuisam, vnicam haberemus
tunicam desuper contextam per
totum, hoc est vt præter Sancta-
quatuor Euangelia, vnicum ha-
beremus ex omnibus illis fide-
liter concinnatum: Quando non
habemus canones rubrica distin-
ctos, quos ordinauit S. Hierony-
mus, vt ipsemet testatur Episto-
la

per
 st di
 um
 nctis
 n hi
 uan
 tate
 n illa
 st ad
 pla
 itan
 geli
 hanc
 fide
 Do
 militi
 emus
 per
 eta
 ha
 deli
 non
 stin
 ony
 isto
 la

la 123. quæ est ad Damasum Pa-
 pam. Ergo diù multumq; de
 hoc negotio cogitans, tandem
 duobus modis expediendum cen-
 sui. *Primò* enim ex pluribus Euan-
 gelistis eandem historiam nar-
 rantibus illius verba elegi, qui
 cœteris copiosior est, & plura
 scitu digna refert, si verò alius,
 vel alij aliquid ampliùs, vel di-
 uersum habent, quod non sit me-
 ra synonymia, vel metaphrasis,
 illud inserui. *Secundò* ubi opus
 esse iudicaui, breuiter indicaui
 rationem conciliandi apparen-
 tem inter Euangelistas repugnan-
 tiam.

